

[Socialministeren.]

velse fra Arbejdsdirektoratet foranledigede den ærede Ordfører i Folketinget til at gaa ud fra, at jeg ikke i Forvejen havde forhandlet med Arbejdsdirektoratet om, hvilke Udgifter denne Lovs Gennemførelse vilde medføre, og at jeg derfor skulde have lagt et vist Pres paa Embedsmændene og Arbejdsdirektøren for at faa dem til at naa til et Resultat af 5 Millioner. Saaledes haaber jeg aldrig, det er gaaet til, naar der har siddet en Repræsentant for Venstre i Regeringen. Saaledes gaar det i hvert Fald ikke til, saa længe jeg er Socialminister. Saa gaar det til paa den Maade, at naar man udarbejder et saadant Forslag, forelægger man det for de sagkyndige, in casu for Arbejdsdirektoratet, og siger: Hvad vil disse Bestemmers Gennemførelse koste? Hvis man saa faar at vide, at de vil koste mere, end man mener, der vil kunne skaffes til Veje, ændrer man Forslaget. Paa samme Maade er det gaaet her. Det viste sig, at dette Forslag i første Omgang, da jeg forhandlede med Arbejdsdirektoratet, blev beregnet til 5 Mill. Kr. Det mente Regeringen og Finansministeren man turde foreslaa, og saa foreslog man det. Folketingets Udvalg stillede saa senere Krav til Socialministeren om at faa at vide, hvorledes Arbejdsdirektoratet var naaet til dette Beløb, 5 Mill. Kr., og fik saa tilsendt den Skrivelse, der foreligger fra Arbejdsdirektoratet. Det er saaledes gaaet ganske normalt til og uden nogen Art af Pression fra min Side. Jeg vil gerne, hvis den ærede Ordfører for Venstre ønsker det — skønt det tager nogen Tid, og jeg derfor gerne vil have en udtrykkelig Opfordring dertil — gennemgaa og yderligere dokumentere, hvorfor Forslaget er beregnet til og kan beregnes til 5 Mill. Kr., og at det er ganske urimeligt, naar den ærede Ordfører for Venstre i Folketinget beregnede Udgifterne til 9 Mill. Kr. Jeg har hele dette Materiale parat og skal oplyse den ærede Ordfører om det, for saa vidt han ønsker det nærmere dokumenteret, end Arbejdsdirektoratet allerede har gjort i sin officielle Skrivelse til Udvalget. Det er rigtigt, at jeg under Forhandlingerne i Folketinget sagde, at det hele naturligvis hviler paa et Skøn fra den ene og den anden Side, det hævder ogsaa Arbejdsdirektoratet, og jeg tilføjede, at selv om Arbejdsdirektoratet ikke har Ret i, at det maatte blive 4,8 Millioner, men selv om det skulde blive 6 Millioner, vil det alligevel ikke kunne sprænge Arbejdsløshedsfonden, der i Øjeblikket ligger med 8½ Mill. Kr., og for hvis Midler der først

bliver Brug ifølge de øvrige forelagte Love til næste Vinter, hvor denne Lov er tænkt at skulle bortfalde. Mere har jeg ikke tænkt paa i Øjeblikket at anvende, men den ærede Ordfører for Venstre kan altsaa belave sig paa en længere Statistik, hvis han skulde ønske yderligere Besked.

Til det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede), som jeg ogsaa delvis har svaret gennem disse Bemærkninger, vil jeg sige, at jeg har naturligvis intet som helst imod, at man kalder Lovforslaget en Krisehjælp i Stedet for en midlertidig Hjælp, men under Hensyn til, at vi ikke er inde i den Krise, vi har haft i de sidste Aar, finder jeg det naturligst at kalde Lovforslaget midlertidigt, ogsaa fordi det er tænkt som midlertidigt.

Jeg ved ikke, om det var den ærede Ordførers Mening at sige, at det var lige gyldigt for Medlemmerne af Arbejdsløshedskasserne, som nu faar Hjælp fra Hjælpekasserne, om dette Lovforslag blev ophøjet til Lov eller ej — jeg forstod i hvert Fald den ærede Ordfører saadan. Hvis han virkelig mener dette, kan det kun skyldes Ukendskab til disse Medlemmers Syn paa offentlig Hjælp. Det er ingenlunde lige gyldigt for de arbejdsløse, for saa vidt de da endnu har formaaget at bevare Respekten for sig selv, om de skal gaa til Hjælpekassen og bede om Hjælp, endnu mindre om de skal gaa til Fattigvæsenet, eller om de kan henvise til, at der er givet en Lov, hvorefter deres Hjælp er sat i Forhold til den vedtægtsmæssige Understøttelse og kan udbetales efter Regler, som er fastsat af Kommunerne; det er ikke lige gyldigt, de foretrækker i høj Grad det sidste.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde yderligere, saa vidt jeg forstod ham, at hvis der blev begaaet Ubilligheder mod Kommunerne, var det ærede Parti villigt til at rette disse Ubilligheder. Jeg synes, at der i det sidste Aar i høj Grad er begaaet Ubillighed mod Kommunerne, og denne Ubillighed afværges ikke, selv om man vedtager for det foregaaende Aar at forhøje Statens Tilskud til Hjælpekasserne fra ¾ Million til 1½ Million, thi i Forhold til, hvad man tidligere har tænkt sig at yde som Statstilskud til Hjælpekasserne, er selv denne Forhøjelse, sammenlignet med Hjælpekasseudgifternes Stigning gennem Aarene, saa uamaalendigt ringe, at man maa sige, at der er taget meget haardt fra Statens Side paa Kommunerne, navnlig efter at man i 1927 ophævede Loven om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det kunde derfor interessere mig at